

paa sine forrige Fæller inde i Byen, der om Sommeren benyttede Landet til at „ligge paa“, og som i deres Blindhed troede at kunne finde Lægedom for deres syge Sjæle og kraftesløse Legemer ved at tilbringe Dagene med at spille Ring paa en Græsplæne eller ved at ligge henslængte i en Hængekøje og læse slibrige franske og dansk-franske Romaner. Disse Stakler mindede ham om saadanne Mennesker, der løb ulykkelige omkring og søgte efter noget, der laa lige for deres Næse. Under Lidelser og Klager slæbte man sig fra Badested til Badested, tyllede sig med Medicin, anstillede en hæseblæsende Jagt efter nye Medikamenter, nye Kure, nye Læger, nye Apotekere — og dog laa Lægemidlet lige for Haanden, det eneste, sande, jordiske Lægemiddel for den lidende Menneskehed. Hvor længe vilde man dog blive ved at bedrage sig selv for Livets Lykke? Hvilken Herlighed, hvilken Glæde vilde ikke opblomstre fra den Dag, da Sundhedens hellige Kilde, det legemlige Arbejde, blev genfundet af den hele Menneskehed! Hvilket Paradis vilde ikke opstaa, naar alle Hænder samlede sig for at frugtbar gøre Jorden! Ørkener vilde blive opdyrkede, Sumpe udtørrede, Skove plantede, Korn og Frugter vilde vælte op af Mulden